

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

نشریه شاتو - حوا "حسینی"
۰۱ دسمبر ۲۰۱۳

بودای بامیان نماد خدمت یا استبداد؟

بودای بامیان که در دل کوهپایه های مرکز بامیان تراشیده شده است از قدامت تاریخی برخوردار است. این مجسمه ها در سال ۱۳۷۹ توسط رژیم طالبان منهدم و به باد نیستی و فراموشی سپرده شد. گرچه این مجسمه ها سالها پیش اهمیت و ارزش مذهبی خویش را از دست داده بودند و هیچ یک از بامیانی ها به آن به دید مذهبی نمی دیدند با تخریب این مجسمه ها عده زیادی از روشنفکران و سازمان ملل برای این مجسمه های بیجان عزاداری نموده گویا با فرو ریختن این مجسمه ها تمام هست و بود بامیان نیز فرو ریخته است و این مظهر خدمت گذاری نابود گردیده است.

این پیکره ها که با خون و عرق نیاکان زحمت کش بامیانی ها آباد گشته است؛ بدون شک برای قدرت نمائی استبداد گران و ابهت بخشیدن به آنها بوده است در صورتی که خاک آن با عرق های جبین زحمتکشان تر، با دانه های آبله دست شان مروارید گونه آن مجسمه ها نقش بسته و دیزاین شده ، اجداد بامیانی ها شلاقی از ستم حاکمان را برشانه های خمیده شان احساس کرده و با خون ریخته شده شان رنگ آمیزی کرده است، این که این پیکره ها را کدام هنرمند زحمتکش ساخته و در ساختن آن از دل و جان مایه گذاشته؛ اصلاً در هیچ جائی ذکری از نام وی نشده است. این مجسمه که فقط با عرق و خون زحمتکشان آباد شده هیچ کس منکر آن شده نمی تواند و خود گویای این است که حاکمان جنایت کار تاریخ بدترین جنایات را در حق توده های زحمتکش بامیانی روا داشته اند. پس بودای بامیان را نماد خدمت گفت یا استبداد؟! بدین پیکره ها باید با دید انزجار و دشمنان خلق دیده شود نه به عنوان سمبول های مقدس اما در کنار آن به زحمتکشان که قطره قطره خون شان را ریخته تا این پیکره های عظیم الجسه را به پا استاده نمودند ، احترام کنیم . با هر باردیدن آن مجسمه ها ستم حاکمان و مظلومیت زحمتکشان به طور زنده پیش چشم ما ظاهر می شود. تنها زحمت ها و هنر نمائی زحمتکشان قابل قدر است در غیر این آثار تاریخی برای طبقه ای که جان می کنند ، شب و روز زحمت می کشند ، شادی و آزادی ندارند ولی تمام ثمره زحمت شان در جیب محدود کسانی که دندان های استعماری شان طرف نیروی جسمی زحمتکشان باز است، می ریزند اما خود شان گرسنه ، بناء ارزش ندارد.

سازمانهای یونسکو و آی سسکو که سالانه میلیون ها دالر را برای "باز سازی" این پیکره ها مصرف می کنند و از این پیکره های بیجان که حاصل دسترنج اجداد بامیانی هاست سود های کلانی به جیب می زنند. بعد از روی کار آمدن به اصطلاح دولت جمهوری اسلامی افغانستان ، هزاران توریست از این پیکره ها و مغاره ها دیدن نموده و هزاران دالر به جیب سرمایه داران داخلی سرازیر شد ولی پیشیزی هم به زحمتکشان بامیانی نرسید. پس بود نبود این پیکره ها برای توده های زحمتکش بامیانی ارزشی نداشته و این پیکره ها باید به خاطری حفظ شوند که نسل های فعلی و آینده بدانند ؛ حاکمان ستم پیشه چه ستم هائی بر اجداد آنها روا داشته و یک سندی برای نسل نسل زحمتکشان باقی بماند.